

GREEK ORTHODOX METROPOLIS OF NEW JERSEY

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΝΕΑΣ ΙΕΡΣΕΗΣ

Πρός τόν εὐλαβέστατον Ιερόν Κλῆρον,
Τούς Έντιμοτάτους Ἅρχοντας τοῦ Οἰκουμενικοῦ ἡμῶν Πατριαρχείου,
Τούς Προέδρους καὶ τά Μέλη τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Συμβουλίων,
Τάς Προέδρους καὶ τά Μέλη τῶν Φιλοπτώχων Ἀδελφοτήτων,
Τούς διδάσκοντας καὶ διδασκομένους τῶν Κατηχητικῶν καὶ Ἑλληνικῶν Σχολείων,
Τάς Ὀργανώσεις τῆς Νεολαίας καὶ ἄπαν τό Χριστεπώνυμον πλήρωμα τῶν εὐσεβῶν Ὁρθοδόξων
Χριστιανῶν τῆς Ιερᾶς Μητροπόλεως Νέας Ιερσέης.

«Δύο λευτεριές πού σμίγουνε μέσα στήν ίδια μέρα...
ἡ λευτεριά τοῦ Ἑλληνα καὶ ἡ λευτεριά τοῦ ἀνθρώπου»
(Κ. Παλαμᾶς)

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Ἡ 25^η Μαρτίου ἀποτελεῖ γιά κάθε ἑλληνική ὁρθόδοξη ψυχή ἡμέρα θρησκευτικῆς εὐφροσύνης ἀλλά καὶ ίστορικῆς μνήμης, ἡμέρα διπλῆς ἔορτῆς, τῆς προσωπικῆς καὶ συνάμα τῆς ἐθνικῆς μας παλιγγενεσίας. Ὁ ἑλληνικός λαός, μέ απαράμιλλη σοφία, συνδύασε τήν ἀπαρχή τοῦ ἐθνικοαπελευθερωτικοῦ του ἀγώνα μέ τήν ἔορτή τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου, ταυτίζοντας ἔτσι τήν ἀπαρχή τῆς σωτηρίας τοῦ γένους τῶν Ἑλλήνων μέ τήν ἀπαρχή τῆς σωτηρίας τοῦ ἀνθρωπίνου γένους. Κοινό στοιχεῖο τῶν δύο αὐτῶν γεγονότων εἶναι ή ἀνυπολόγιστη καὶ εὐλογημένη ἀξία τῆς ἐλευθερίας καὶ, ὅπως πολύ σωστά ἀποτυπώνει ὁ ποιητής, εἶναι

«δύο λευτεριές πού σμίγουνε μέσα στήν ίδια μέρα...
ἡ λευτεριά τοῦ Ἑλληνα καὶ ἡ λευτεριά τοῦ ἀνθρώπου».

Στόν Εὐαγγελισμό, ἡ ἔννοια τῆς ἐλευθερίας σαρκώνεται μέ τή συγκατάθεση τῆς Παναγίας στό χαρούσυνο μήνυμα τοῦ Ἀρχαγγέλου Γαβριήλ γιά τόν ἐρχομό τοῦ Βασιλιά τῆς Ζωῆς καὶ τῆς Ανάστασης, τοῦ Θεοῦ καὶ Λόγου. Τό «γένοιτο μοι κατά τό ρῆμα σου», πού λέει ταπεινά ἡ ἀειπάρθενος Μαρία, γίνεται Εὐαγγελισμός τῆς σωτηρίας ὅλου τοῦ ἀνθρωπίνου γένους, τῆς νίκης κατά τοῦ θανάτου καὶ τῆς δυνατότητας ἐπιστροφῆς του στόν χαμένο παράδεισο. Κλείνει οριστικά τό κεφάλαιο τῆς φθορᾶς καὶ τῆς ύποδούλωσης στήν ἀμαρτίᾳ καὶ ἀνοίγει τό κεφάλαιο τῆς λύτρωσης καὶ τῆς ἐλευθερίας.

Ὄχι τυχαία, λοιπόν, ὁ Εὐαγγελισμός γίνεται αἰῶνες μετά μήνυμα ἀνάστασης τοῦ ὑπόδουλου ἑλληνικοῦ γένους, γεμίζοντας τίς ψυχές τῶν Ἑλλήνων μέ τήν ἐλπίδα ὅτι ἡ Παναγία ὡς «Ὕπέρμαχος Στρατηγός», θά τούς βοηθήσει στόν δίκαιο Αγῶνα τους. Ὄπως χαρακτηριστικά διαλαλοῦσε ὁ Κολοκοτρώνης, ὁ Θεός ὑπόγραψε γιά τήν ἐλευθερία τῆς Ἑλλάδος καὶ δέν παίρνει πίσω τήν ὑπογραφή Του. Ο Εὐαγγελισμός τοῦ ἔτους 1821, λοιπόν, ἀποτελεῖ ἀναμφίβολα τήν ἀπαρχή τοῦ ἀγώνα τῶν Ἑλλήνων γιά τή λευτεριά, καθώς παίρνει σάρκα καὶ ὀστᾶ ἡ ἀπόφασή τους νά ἀποτινάξουν τήν τυραννία τῆς μακρόχρονης σκλαβιᾶς καὶ νά διεκδικήσουν τήν αὐτοδιάθεσή τους.

Στούς τέσσερις σκοτεινούς αἰῶνες τῆς δουλείας τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους πού προηγήθηκαν, ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία, ὡς θεσμός καὶ ὡς χῶρος, στάθηκε ἀληθινὴ κιβωτός του, διασώζοντας τή γλῶσσα, τήν ἐθνική καὶ θρησκευτική συνείδηση καὶ τίς παραδόσεις τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, ἐνώνοντας τόν ύπόδουλο λαό σέ σύνολο, διατηρώντας τήν ἐπαφή του με τό μακρινό ἔνδοξο παρελθόν του καὶ τρέφοντας τον με τήν ἐλπίδα τῆς λευτεριᾶς. Άλλα καὶ τά ἐθνικοαπελευθερωτικά κηρύγματα τῶν Ἑλλήνων Διαφωτιστῶν, τοῦ Ρήγα Φεραίου, τοῦ Ἀδαμάντιου Κοραῆ καὶ τοῦ Πατρο-Κοσμᾶ τοῦ Αἰτωλοῦ ἔγιναν οἱ σπίθες πού φώτισαν τίς μαυρισμένες ψυχές τῶν ύπόδουλων Ἑλλήνων. Ἐτοι, προετοιμασμένοι καὶ φλογεροί, οἱ Ἑλληνες ἔστηκάθηκαν χωρίς κανέναν μαθηματικό ὑπολογισμό καὶ μέ ελάχιστα μέσα - πέτρες, καριοφύλια, σπαθιά καὶ μπουρλότα- ἀπέναντι σέ μία Αὐτοκρατορία. Η ψυχή πολεμᾶ τήν ύλική ύπεροχή, ή ἀνάγκη γιά ἐλευθερία τή βαρβαρότητα καὶ τήν τυραννία.

Πρωταγωνιστής αύτοῦ τοῦ ἔνδοξου ἀγώνα ἔνας ὄλοκληρος λαός, πού σηκώνει τό κεφάλι ἀπέναντι στόν αίμιοβόρο κατακτητή του μέ μοναδικό στήριγμα τήν πίστη στόν Θεό. Ἐνα ὄλοκληρο ἔθνος, μέ τήν κραυγή καὶ τήν ἀπαίτηση «ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ Ή ΘΑΝΑΤΟΣ» νά ύψωνεται σάν λάβαρο σέ στεριά καὶ θάλασσα, ξεκινᾶ τόν δύσκολο ἀγώνα του, ύπό τήν ἱγεσία ἀνθρώπων σεβαστῶν, κληρικῶν καὶ λαϊκῶν, μέ φλογερή καρδιά καὶ πύρινο λόγο. Πολλοί εἶναι αύτοί πού κατορθώνουν νά ἐνσαρκώσουν τά ιδανικά στόν πιό ύψηλό βαθμό καὶ νά ἀναδειχθοῦν σέ σύμβολα ἀπαράμιλλου θάρρους: οἱ Κολοκοτρώνης, οἱ Μακρυγιάννης, οἱ Καραϊσκάκης, οἱ Νικηταράς, οἱ Παπαφλέσσας, οἱ Διάκος στήν Αλαμάνα καὶ οἱ Ανδρούτσος στό Χάνι τῆς Γραβιᾶς, οἱ Καραϊσκάκης στήν Αράχοβα, ο Ψαριανός πυρπολητής Κανάρης, ο Μιαούλης, η Μπουμπουλίνα, η Μαντώ Μαυρογένους καὶ τόσοι ἄλλοι γνωστοί καὶ ἄγνωστοι ἀγωνιστές.

Πολλές φορές, ώστόσο, ἀπό τότε καὶ μέχρι σήμερα ή Ἑλλάδα βρέθηκε στό στόχαστρο ἄλλων λαῶν -κυρίως γειτονικῶν- πού ἐποφθαλμιοῦν μέ προκλητικό καὶ ἀνεπίτρεπτο τρόπο ὅχι μόνον ἐδάφη, ἄλλα καὶ τήν ἴδια τῆς τήν ίστορία. Τό τελευταῖο διάστημα, μάλιστα, ἀναδύθηκε στήν ἐπικαιρότητα γιά μία ἀκόμη φορά τό λεγόμενο «Μακεδονικό ζήτημα», μέ ἀφορμή τίς ἐξελίξεις στίς διπλωματικές σχέσεις μεταξύ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν Σκοπίων, γιά τή χρήση τοῦ ὄρου «Μακεδονία» στήν ὄνομασία του συγκεκριμένου κράτους. Δυστυχῶς, οἱ βόρειοι γείτονες, σέ κάθε εὐκαιρία πού τούς δίνεται, θέλουν νά ἀρπάξουν καὶ νά ἐκμεταλλευτοῦν ὅτι εἶναι δυνατόν. Μέ τήν πλαστογράφηση τῆς ίστορίας, ἐπιδιώκεται ή δημιουργία ἐνός κρατιδίου, τό όποιο σφετερίζεται μέ θρασύτατο τρόπο τό ὄνομα καὶ τήν ἑλληνική ίστορία, προκειμένου νά ἐπιβιώσει. Γιά ὅσους, ἔστω καὶ στοιχειωδῶς, γνωρίζουν τά γεγονότα, εἶναι ξεκάθαρο ὅτι ή ίστορία τῆς Μακεδονίας εἶναι ἀναπόσπαστο κομμάτι τῆς ἑλληνικῆς ίστορίας.

Ἐφιστάται ὅμως ή μελέτη καὶ ή βαθιά γνώση τῆς ίστορίας μας, ή ἐπαγρύπνηση καὶ ή ἐγκατάλειψη τοῦ ἐφησυχασμοῦ. Αύτά εἶναι τά πιό ἀποτελεσματικά ὅπλα γιά τήν ἀντιμετώπιση κάθε ἀνιστόρητης ἐπιβουλῆς ἐναντίον τῆς Μακεδονίας μας. Οἱ ἀπανταχοῦ Ἑλληνες, ὡς συνεχιστές τῶν ἥρωών τοῦ '21, βροντοφωνάζουν καὶ ἀπαιτοῦν: «Καμία παραχώρηση τοῦ ὄνόματος τῆς Μακεδονίας» καὶ ὅτι «Η Μακεδονία ήταν, εἶναι καὶ θά εἶναι πάντα ἑλληνική». Εἶναι ἀπαίτηση τῶν ψυχῶν τῶν Μακεδονομάχων, που ἔδωσαν τή ζωή τούς καὶ ἔχυσαν τό αἷμα τους γιά μία Μακεδονία ἐλεύθερη καὶ ἑλληνική. Αποτελεῖ ἐθνικό χρέος, λοιπόν, ὅλων τῶν Ἑλλήνων, ή διαφύλαξη τῆς ίστορικῆς μας μνήμης.

Οἱ Ἑλληνες ἀγαπᾶμε βεβαίως ὄλους τούς λαούς, καὶ εἰδικά τούς γειτονικούς, καὶ τό ἔχουμε ἀποδείξει πολλές φορές. Τό ἑλληνικό ἔθνος πιστεύει σταθερά στό δίκαιο. Δέν ἐποφθαλμιὰ κανενός

τό δίκαιο, ἀλλά καὶ δέν ἀνέχεται ἄλλοι νά καταπατοῦν τό δικό του. Πιστεύουμε ὅτι μέ την προσοχή καὶ τή σοβαρότητα ὅλων τῶν ἀρμοδίων, θά ἐπιλυθεῖ τό ζήτημα τῆς ὀνομασίας καὶ θά ἔξασφαλισθοῦν ὅλες οἱ ἀπαραίτητες ἐγγυήσεις, προκειμένου νά δοθεῖ ὁριστικό τέλος στή συστηματική παραχάραξη τῆς ίστορίας μας. Προσευχόμαστε γιά τήν ἐπίτευξη συμφωνίας στό ζήτημα τῆς ὀνομασίας καὶ στηρίζουμε ὅλες τίς εἰρηνικές καὶ ἀνιδιοτελεῖς δράσεις πού πραγματοποιοῦνται ύπέρ τοῦ δικαίου τῆς πατρίδας καὶ τοῦ λαοῦ μας. Οἱ Ἑλληνες σέ ὅλα τά μήκη καὶ πλάτη τοῦ κόσμου, καὶ ἴδιαίτερα οἱ Ἑλληνες τῆς Ἀμερικῆς, ύπηρξαν πάντοτε συμπαραστάτες καὶ ἀρωγοί σέ κάθε δίκαιη καὶ εἰλικρινῆ προσπάθεια τῆς μητέρας πατρίδας. Αὐτό πράττουν καὶ τώρα.

Ἀγαπητοί μου ἀδελφοί,

Ἡ σημερινή ἡμέρα εἶναι ἡμέρα τιμῆς καὶ εὐγνωμοσύνης πρωτίστως στήν Παναγίᾳ μας, πού πάντοτε ύπηρξε βοηθός καὶ συμπαραστάτης τοῦ Ἐθνους μας, καὶ ἔπειτα τῶν ἡρώων πού θυσιάστηκαν γιά τή δική μας ἐλευθερία. Άς παρακαλοῦμε, λοιπόν, τήν Κυρία Θεοτόκο νά μᾶς ἐπισκιάζει μέ τή χάρη τῆς καὶ ἃς ἀγωνιζόμαστε νά διαφυλάξουμε τήν ἐλευθερία καὶ νά τήν παραδώσουμε μέ τή σειρά μας στήν ἐπόμενη γενιά σάν ιερή παρακαταθήκη. Οἱ ἀγῶνες τῶν Ἑλλήνων ποτέ δέν ἔπαψαν καὶ δεν πρόκειται νά πάψουν. Ακόμη καὶ σήμερα, τό εὐλογημένο ἔλληνικό ἔθνος, συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς φιλοθέου Ὁμογένειας μας, πολεμᾶ καὶ ἀγωνίζεται νά κρατήσει ζωντανή τήν ἔλληνορθόδοξη ταυτότητά του.

Στόν ἀγώνα αὐτόν ἃς μᾶς καθοδηγεῖ ἡ μακραίωνη παραδοσή μας, ἡ ίστορία μας, τό παράδειγμα τῶν πατέρων μας καὶ οἱ θυσίες τῶν ἡρώων μας, πού ἀγωνίστηκαν γιά κάθε κομμάτι ἔλληνικῆς γῆς. Τούς χρωστάμε καὶ ἐμεῖς τόν δικό μας ἀγῶνα, γιά μία δυνατή καὶ ἀκέραια Ὁρθόδοξη Ελλάδα, ὅπως ἀκριβῶς μᾶς τήν παρέδωσαν, τήν Ελλάδα τῶν Ἀγίων, τῶν ἡρώων καὶ τῶν μαρτύρων. Ἐχουμε χρέος νά τιμήσουμε τούς ἥρωές μας, ἐμπνεόμενοι ἀπό τό παράδειγμά τους καὶ νά φανοῦμε ἀξιοί ἀπόγονοι, ἀξίων προγόνων.

Χρόνια πολλά καὶ πάντα ἐλεύθεροι!

Ζήτω ἡ 25^η Μαρτίου! Ζήτω η Ἄγια Ὁρθοδοξία! Ζήτω η Ελλάδα μας!

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† Ο Νέας Ιερσέης ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ